

கடவுள் நிலை

மறைமலையடிகள்

விலை 15 புதுக்காசுகள்

ஓம்.

அறிவுரைக்கொத்து

1. கடவுள் நிலை

'சைவசமயம்' என்பது இவ் விந்தியநாடு எங்கும் உள்ள தமிழ் நன்மக்களால் எத்தனையோ ஆயிர ஆண்டுகளுக்கு முன்னே தொட்டுக் கைக்கொள்ளப்பட்ட கடவுட்கொள்கையாகும். அஃது அவர்களை அறிவிலும் உருக்கத்திலும் ஒழுக்கத்திலும் மேலேறச் செய்து, மற்றை நாட்டவர்க்கு இல்லாத தனிப் பெருஞ் சிறப்பினை அவர்கட்கே தந்து, மற்றைச் சமயங்களுக்கெல்லாம் மேலான தனிநிலையில் வைவிளங்குவது.

அது, தமிழ் நன்மக்களை அறிவில் மேம்பட்டு விளங்கச் செய்தது எப்படியென்றும், கூறுதும்; இந்நிலவுலகத்தில் எங்கும் உள்ள எல்லா மக்களும், அவர்கள் நாகரிகத்திற் சிறந்திருப்பினும் நாகரிகம் இல்லாக் காட்டுவாழ்க்கையிலிருப்பினும், எல்லாருங் 'கடவுள் ஒருவர் உண்டு' என்னும் உணர்ச்சியும் அக்கடவுளை வணங்கும் விருப்பமும் உடையராய் இருக்கின்றனர். மக்கட் பிரிவினர் எல்லார் வரலாறுகளையும் மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து வரலாற்றுநூல்கள் எழுதியிருக்கும் ஆங்கில ஆசிரியர்கள், 'கடவுளுணர்ச்சியில்லாத ஒரு மக்கட் கூட்டத்தாரை ஒரிடத்துங் காண்டல் இயலாது' என்று முடிவுகட்டிச் சொல்லுகின்றார்கள். நமது நாட்டிலும் மிகத்தாழ்ந்

தோர்முதல் மிக உயர்ந்தோர் ஈராக உள்ள எத்திறத் தவருங் கடவுளுணர்ச்சியும், அவ்வுணர்ச்சிக்கு. ஏற்ற பலவகையான வணக்கமுறைகளும் உடையராய் இருத்தலை நாடோறும் நாம் எங்குங் கண்டு வருகின் றோம். ஆகவே, கடவுளுணர்ச்சியுங் கடவுள் வணக் கமும் இல்லாமல் மக்களாய்ப் பிறந்தவர்கள் உயிர் வாழ்தல் இயலா தென்பது இனிது விளங்கும்.

இனி, மக்கள் எல்லாரும் ஏன் இங்ஙனங் கட வுள் உணர்ச்சியுங் கடவுள் வணக்கமும் உடைய ராயிருக்கின்றனரென்றால், அவர்களனைவரும் இந்த உடம்பின் துணையும், இந்த உடம்பு உலவும் நிலத்தின் துணையும், இந்த உடம்புக்கு வேண்டும் பொருள் களின் துணையும் வேண்டியவர்களா யிருக்கின்றனர். வியப்பான இந்த உடம்பையும் இந்த உலகத்தையும் இந்த உலகத்துப் பொருள்களையும் மக்கள் தாமா கவே உண்டாக்கிக்கொள்ள வல்லவர்களாய் இல்லை. ஆகவே, இத்தனை வியப்பான பண்டங்களையுந் தம க்கு ஆக்கிக் கொடுக்கத்தக்க பெருவல்லமையும் பேர றீவும் பேரிசக்கமும் உள்ள ஒரு முழுமுதற் கடவுள் கட்டாயம் இருக்கவேண்டுமென்னும் உணர்ச்சி எல் லார் உள்ளங்களிலும் இயற்கையாகவே தோன்றி நிற்கின்றது.

இனி, எவராலும் படைக்கமுடியாத இத்தனை உடம்புகளையும் இத்தனை உலகங்களையும் இத்தனை அரும்பொருள்களையுந் தமக்குப்படைத்துக்கொடுத்த எல்லாம்வல்ல இறைவன் ஒருவன் உண்டு என்னும் உணர்ச்சி வந்தவுடனே, அவனைக் காணுதற்குங் கண்டு வணங்குதற்கும் எல்லாருக்கும் பேரவா உண் டாதலும் இயல்பேயாம். சலவைக் கல்லில் திருத் திச் சமைக்கப்பட்ட மிக அழகான ஓர் உருவத்தை

யேனும், பலவண்ணங்களாற் குழைத்துத் திறமாக எழுதப்பட்ட ஓர் ஓவியத்தையேனும், வானத்தில் பறக்கும் ஒரு மயிற் பொறியையேனும், சுவைத்த சொல்லும் பழுத்த பொருளும் நிறைந்த ஒரு நூலையேனும் இயற்றிய கைத்தொழிலாளரும் நல்லிசைப்புலவரும் தமது காலத்தில் உயிரோடிருக்கின்றனர் என்று தெரிந்தால் அவர்களைக் காண்டற்குங் கண்டு வணங்குதற்கும் மக்கள் எவ்வளவு வீழைவுடைய ராய் விரைந்து செல்கின்றனர்! சென்று, அவர்களை மனம் உருகி வணங்கி வாழ்த்தி எவ்வளவு இன்புறுகின்றனர்! சிற்றறிவுடைய மக்கட்பிறவி யெடுத்தா ரிலேயே சிறிது சிறந்த அறிவு வாய்த்த கைத்தொழிலாளரையும் நல்லிசைப்புலவரையும், அவர் அமைக்கும் உருவ அமைப்பு நூல் அமைப்பின் அழகால் மனம் இழுக்கப்பட்ட மக்கள் தேடிச் சென்று கண்டு வணங்கப் பேராவல் கொள்ளுவார்களானால், எவராலும் அமைக்கமுடியாத எண்ணிறந்த உடம்புகளையும் எண்ணிறந்த உலகங்களையும் எல்லையற்ற உலகத்துப் பொருள்களையும் நாம் கேளாமலே அமைத்துக் கொடுத்து, மற்றைத் தொழிலாளரும் புலவரும் அழிந்தொழிவதுபோல் அழிந்தொழியாமல், எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் நம்மோடு உடனிருக்கும் எல்லாம்வல்ல பெருமானைக் காண்பதற்குங் கண்டு வணங்குதற்கும் மக்களாகிய நாம் இன்னும் எவ்வளவு மிகுந்த பேராவல் உடையவர்களாய் இருக்கவேண்டும்! மக்களிற் சிறந்தாராயுள்ள சிலரைக் கண்டு வணங்குதலாலேயே, நம்மனோர்க்கு அத்தனையன்பும் இன்பமும் உண்டாகுமானால், எல்லாச் சிறப்புக்குந் தலைவனாய் நிற்கும் இறைவனைக் கண்டு வணங்குதலால் நமக்கு இன்னும் எவ்வளவு மிகுதி

யான அன்பும் இன்பமும் உண்டாகல் வேண்டும்! ஆதலால் மக்களுக்குக் கடவுளுணர்ச்சியுங் கடவுளை வணங்குதலும் வேண்டாவெனக் கரைவாரது வெற்றுரை மக்களுக்குச் சிறிதும் பயன்படாதென்று உணர்ந்துகொள்க.

இனி, 'விருப்பு வெறுப்பில்லாக் கடவுள், தன்னை மக்கள் வணங்கல் வேண்டுமெனவுந் தனக்குத் திருக்கோயில்களுந் திருவிழாக்களும் வேண்டுமெனவும் விரும்புவரோ' என வினவிச் சிலர் நம்மனோரை ஏளனஞ் செய்கின்றார். கடவுள் தம்மை மக்கள் வணங்கல் வேண்டுமெனத் தமது திருவுள்ளத்திற் கருதுவது, அதனால் அவர் தமக்கு ஒரு பெருமை தேடிக் கொள்ளுதற்கு அன்று. ஒருவன் பிறனொருவனை வணங்குவது அச்சத்தினாலும் நிகழும்; அன்பினாலும் நிகழும். செல்வத்தினாலேனுங் கல்வியினாலேனுந் தலைமையினாலேனுங் வலிமையினாலேனுந் சிறந்தானையிருக்கும் ஒருவனைச், செல்வமுங் கல்வியுந் தலைமையும் வலிமையும் இல்லாத பிறர் பெரும்பாலும் அச்சத்தால் வணங்காநிற்பர். மேற்சொன்னவளங்களுடையோன் தன்னையே பெரியதாக மதித்துத் தன்னை வணங்குவோரை மதியாது ஒழுகும் வரையில், அவனை வணங்குவோர் அவன்பால் என்றும் அச்சமே கொண்டு நிற்பர். அங்ஙனஞ் செல்வம் முதலிய வளங்களால் உயர்ந்தோன் தன்னை மேலாகக் கருதாது, தன்னை வணங்குவாரெல்லாரிடத்தும் அன்பும் இரக்கமும் உடையனாய் ஒழுகுவனாயின், அவனை வணங்குவார் தமக்குள்ள அச்சந் தீர்ந்து அவன்பாற் பேரன்புடையராய் உளங் குழைந்து உருகி யொழுகுதலையுங் காண்கின்றோம். இவ்வியல்பை உற்றுநோக்குங் காற், கடவுளை

அச்சத்தால் வணங்குவோர் நிலைக்கும், அன்பினால் வணங்குவோர் நிலைக்கும் உள்ள வேறுபாடு நன்கு விளங்காநிற்கும். “கடவுள் ஒப்புயர்வு அற்ற செல்வமும் அறிவுந் தலைமையும் வலிமையும் உடையவர்; அவரை வணங்காது ஒழியின் நமக்குத் தீங்குண்டாம்” என்னும் அளவே கருதி, அவரை அச்சத்தால் வணங்குவோர் தாழ்ந்த நிலையினராவர். “மேற்குறித்த வளங்களை யுடைய னாதலுடன், எம்பெருமான் ஒன்றுக்கும் பற்றாத எளியேங்களிடத்தும் அளவிறந்த அன்பும் இரக்கமும் உடையன்” எனக் கருதி அவனை அன்பினால் வணங்குவோர் உயர்ந்த நிலையினராவர். அன்பினால் வணங்கும் உயர்ந்த நிலையினரே கடவுளின் உண்மையை உணர்ந்தாராவர். ஏனென்றும், கடவுள் எல்லையற்ற செல்வமும் அறிவுந்தலைமையும் வலிமையும் மட்டுமே யுடையரல்லர்; அறியாமையுந் துன்பமும் உடைய எல்லா உயிர்களுக்கும் அவ் விரண்டையும் நீக்கி, அறிவும் இன்பமுந் தருதற்கு அவர் செய்திருக்கும் ஏற்பாடுகளின் அருமையை எண்ணிப் பார்க்கப் பார்க்க அவர் எல்லா உயிர்களிடத்தும் எல்லையற்ற அன்பும் இரக்கமும் உடையரென்பது தெளிவாக விளங்குகின்றது. நம் உடம்பிலுள்ள உறுப்புகளிற் கண்ணிலுஞ் சிறந்தது பிறிதில்லை; கண் இல்லையானால் நமது அறிவு முக்காற்பங்குக்கு மேல் விளங்காது ஒழியும். இத்துணைச் சிறந்த கண்ணையும், இதற்கு அடுத்த சிறப்பிலுள்ள ஏனை உறுப்புக்களையுந் தாமாகவே படைத்துக்கொள்ள வல்லவர்கள் எங்கேனும் உளரோ? இல்லை யன்றே! எவராலும் படைக்கமுடியாத இவ்வரும்பெறல் உறுப்புக்களை, நாம் கேளா திருக்கையிலும் நமக்குப்

படைத்துக் கொடுத்தவன் நம்பால் எவ்வளவு அன்பும் எவ்வளவு இரக்கமும் உடையனாயிருக்கவேண்டும்! இது பற்றியன்றோ மேனாட்டிற் சிறந்த மெய்ந் நூலாசிரியரான ஒருவர் (Bergson) கண்ணின் வியப்பான அமைப்பை ஆராய்ந்துகாட்டிக் கடவுளின் அறிவாற்றலையும் அருளையும் நிலைநாட்டினார். ஆகவே, கடவுள் வகுத்த இவ்வியற்கை யமைப்பின் திறங்களை ஆராயுந்தோறும் ஆராயுந்தோறும் நாம் அவன்றன் ஆற்றலையும் அருளையும் அறிந்தறிந்து மெய்யறிவு விளங்கப் பெறுகின்றோம் அல்லமோ? பேரறிவுடையோன் ஒருவன் வகுத்த ஒரு நீராவி வண்டியின் அமைப்பையேனும் அல்லது அதுபோன்ற மற்றொரு வியத்தகு பொறியையேனும் நாம் ஆராய்ந்து நோக்குந்தோறும், அவனது அறிவின் திறம் நமக்குப் பெரியதோர் இன்பத்தை விளைத்து நமதறிவையும் விரிவு செய்து விளக்குதல்போல, இறைவன் படைத்த படைப்பின் வழியே அவனது அறிவின் ஏற்றத்தைக் கண்டு நாம் வியந்து மகிழுந்தோறும் நமதறிவும் முறை முறையே விரிந்து பேரொளியோடும் விளங்காநிற்கும். இவ்வாறு இறைவன்றன் அறிவாற்றல் அருளாற்றல்களை அறிய முகத்தா னன்றி, நமக்கு உயர்ந்த அறிவு விளக்கம் உண்டாதற்கு வேறுவழி இல்லையாதலால், நமக்குக் கடவுளுணர்ச்சி வேண்டாமென்பாரின் வழக்குரை ஏழைமக்களை அறியாமைப் பாழ்ந்குழியில் ஆழ்த்தி அழிப்பனவாமென் றுணர்மின்கள்! இவ்வாற்றாற் சைவசமயமானது, மக்களுக்கு உரிய அறியாமையும், பிறப்பு இறப்பும் இல்லாப் பெருமுதற் கடவுளான சிவபெருமான்றன் அறிவாற்றல் அருளாற்றல்களை விளக்கும் வழியே மக்களெல்

லாரையும் பேரறிவுநிலைக்குச் செலுத்துவதோர் ஒப்பற்ற கொள்கையாதலை உணர்ந்து கொண்டீர்கள் !

இனிக் 'கடவுள் ஒருவர் இருந்தால், அவர், தம்மை மக்கள் வணங்கல் வேண்டுமெனக் கருதார்' என்னுங்கருத்துப்பட உரைப்பார் உரையும் பாழுரையாதல் காட்டுதும் : எல்லாம்வல்ல இறைவன் இவ்வுலகத்தையும் இவ்வுலகத்துப் பொருள்களையும் படைத்து, அவற்றின் நடுவே இவ்வீயப்பான இவ்வுடம்புகளிற் புகுத்தி நம்மை வாழச் செய்திருக்கும் வகையினை உற்றுநோக்கும் நுண்ணறிவாளர், இங்ஙனம் அவன் செய்திருப்பது ஒரு சிறந்த நோக்கம்பற்றியே யல்லாமல் வெறும் பாழுக்காக அன்றென உணர்வர். அச்சிறந்த நோக்கம் யாதோவென்றால், நாம் அறிவும் இன்பமும் இவையென உணர்ந்து, நமக்கு இயற்கையாய் உள்ள அறியாமையுந் துன்பமுங் களைந்து, என்றும் அழியாப் பேரின்பத்தில் நாம் நிலைபெறா யிருக்கவேண்டுமென்பதே யன்றோ? உலகத்தின்கண் உள்ள அரிய காட்சிகளையும், இனிய ஒலிகளையுந், தீஞ் சுவைகளையும், நயமணங்களையும், மென்பொருள்களையுங் கண்டு கேட்டுச் சுவைத்து உயிர்த்துக் கொட்டு உணர்தலாலும், அறிவால்மிக்க சான்றோரொடு பழகி அவர் ஆக்கிய நூல்களை ஆராய்ந்து அறிதலாலும் யாம் நாளுக்குநாள் அறிவும் இன்பமும் இவையென உணர்ந்து அவற்றால் மேன்மேல் உயர்ந்து வருகின்றனம் அல்லமோ? ஆகவே, இறைவன் இவ்வுலக வாழ்க்கையினை வகுத்தது, நாம் அறிவில் வளர்ந்து அவன்து பேரின்பத்திற் சென்று நிலைபெறுதற் பொருட்டேயாமென்பது நன்கு துணியப்படும். நாம் கடவுளின் பேரறிவினையும் பேரின்பத்தினையும் அறிதற்குக் கருவிகளாகவே

அறிவையும் இன்பத்தினையுஞ் சிறிது சிறிதே காட்டும் இவ்வுலகத்துப் பொருள்களையும் இவ்வுடம்புகளையும் இறைவன் அமைத்தனனே யல்லாமல், இப் பொருள்களும் உடம்புகளுமே பேரறிவையும் பேரின்பத்தையும் அளிக்குமென அமைத்தானல்லன். ஆதலாற், சிற்றறிவு சிற்றின்பங்களைத் தரும் இவற்றிற் பற்று வையாமற், பேரறிவு பேரின்பங்களைத் தருங்கடவுளிடத்தில் நாம் பற்று வைத்தல் வேண்டு மென்பதே அவனது அரும்பெரு நோக்கமாதலால், அந்நோக்கத்தை யுணர்ந்தவர்களல்லாமல் மற்றையோர் இவ்வுலகப்பற்றை விடார். ஆகவே, இறைவனைச் சார்ந்து வணங்கி அவன்றன் பேரின்பத்தை நாம் பெறுவது அவனது நோக்கத்தோடு ஒத்திருத்தலால், அதுகண்டு இறைவன் திருவுளம் மகிழ்வன். மகன் உயர்ந்த நிலையடைதல் கண்டு மகிழாத தந்தைதாயரும் உளரோ? எனவே, நாம் இறைவனை வணங்குவது நமக்குப் பெரும் பயன் தருதலோடு, இறைவற்கும் மகிழ்ச்சி தருவதாகலின், அவற்குத் திருக்கோயில்களுந் திருவிழாக்களும் அமைத்து வணங்குதலே சிறந்த முறையாமென்க. இஃது உணர்த்துதற்கே அப்பரும்,

“குறிகளும் அடையாளமுங் கோயிலும்
நெறிகளும் அவன் நின்றதோர் நேர்மையும்
அறிய ஆயிரம் ஆரணம் ஒதினும்
பொறியிலீர் மனம் என்கொல் புகாததே.”

என்று அருளிச்செய்தா ரென்பது.

மறைமலையடிகள் நூல்கள்

	ரூ.	ப.	கா.
அம்பிகாபதி அமராவதி	4	00	
அறிவுரைக் கொத்து	3	00	
ஷை உயரிய பதிப்பு	3	50	
மறைமலையடிகள் கடிதங்கள்	1	00	

அடிகளாரின் சிறு நூல்கள்

தமிழின் தனிச் சிறப்பு	0	37
கடவுள் நிலை	0	15
சைவசமயப் பாதுகாப்பு	0	15
திருக்கோயில் வழிபாடு	0	15
சிறுதேவதைகட்கு உயிர்ப்பலியிடலாமா?	0	15
சீவகாருணியம்	0	15
கடவுளுக்கு அருளுருவம் உண்டு	0	15
கல்வியே அழியாச் செல்வம்	0	15
கல்வியுங் கைத்தொழிலும்	0	15
பகுத்துணர்வும் மாதரும்	0	25
தமிழ்த்தாய்	0	15
தமிழிற் பிறமொழிக் கலப்பு	0	25
தனித்தமிழ் மாட்சி	0	25
அறிவுநூற் கல்வி	0	15
தமிழ் நாட்டவரும் மேல் நாட்டவரும்	0	60
உடன்பிறந்தார் ஒற்றுமை	0	15
கூட்டு வாணிகம்	0	15
பெண்மக்கள் கடமை	0	15
பெற்றோள் கடமை	0	25

பாரி நிலையம்

59. பீராவே சென்னை 1.